

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 142**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Tack för det fröliga brevet, så underhållande trots allt klåske i förklaringsväg. Jag har sluppit undan allt sådant underligt och ty hela brevet var i hvarandra hänseendet, där jag hann hem och dina gröna pastiller kommit ganska till användning.

Det du, du bad, att jag snart skulle telefontera, men när det inte är något synnerligt viktigt, när tillräckligt jag själv lätt kallar och tycker bra mycket mer om att få brev från dig än telefonnummer. Naturligtvis hade vi råd att beställa oss ett samtal när eller varannan dag, men det är ändå nåt högt ofullständigt som utgångsmedel. Vi bekräftar ju inte ha så mycket bättre som hela den svenska samtidens utan vi skulle ha allt med oss.

Det var utmärkta upplysningar i Politiken.

Har du fått slippa undan med Carl Larsson?

Jag har varit tvungen skriva nu med hundraåret jag nämde av det igår, tog mig en hel dag att få ihop de raderna, men nu är det ändå gjort.

I dag, måndag, nämde mig Selander alla stadsbornas Politiken. Han har rätt i att han har en god praxis i Stockholms. Men det kan inte vara bra med sådant oförhjänt beröme, som ges alla hans medspelare. Inte en gång bliflar för Selander. Slutet för intet beröme här heller, ja i en del tidningar ~~stod~~ det näst att det var förhållande, men de flesta fanns det stillfärdiga och jag tyckte, att det skulle vara bra, men jag blev märkt på en recession att Selander utant demis begagnat sig av min anledning utan han mått till just i det nästa sätt ihop något grovt. Första menen är alla esse om att fördömma. Går-

att sakna reskamrater -
Nåttas om man får från alla Boringen, så detta nummer till Göteborg,
sin delning.

90
gån skall jag försöka att arbeta om den. På det
hela taget på vi vara möjliga. Publikens gret
och applåderade alldeles som Göteborg. Detta
sista om publikens skrev Yda Bäckman, som
hade gått och sett stycket. Han skrev också
meat om att Stenmyrs församling hade närvaro. Detta
hade han tydligen sagt till alla närvarande
partier, därför att nästan alla av dem talade
över kornet, annars var det ingen röst i
hans brev, Det är såvitt att ha sett stycket
och själv kunna döma. — Vi sitta således båda
med buklor på teaterstycket. Måtte vi snart
på nybarn detta och på börja med något nytt.

Vi ha fått mycket blott här nu igen och äro
rädda för frost. Skipper vi vara sådana, så
skulle vi kunna få härligt med frukt och bär.
Kornet arbetas väldigt i trädgårdarna och vi ha
rätt grönt, men naturligtvis inte som hos oss.

Jag gav flera gånger en etsning från en italiensk
konstnär, som föreställde Götterorden, Det var
ganska intressant.

Det var nissat bra, att jag inte någ Pinniska
vårdan, jag här lov, att vara nöjd med det jag
har till vidare.

Så jag sig, att jag tänkte använda min
teaterprogram för det första till ett hänsker,
vänder det till mer, så skulle jag säga mig
en promenadvagn, som är ^{och näst} bättre och där fyra per-
soner kunna åka bekvämt. Men nu är häns-
keret det viktigaste.

Det är förparligt vad det är mycket skulder att be-
tala, då man kommer hem så här efter en månads
bartovaro. Det var väl, att jag gjorde den där lilla
visiten hos Bajesen.

Jag har ännu inte avslutat att arona och bevara
brev. Jag har ännu trädgård och många fiskfälden